

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. Mgr. Zdeňkem Rumplíkem, advokátem se sídlem Osvobození 51, Slavičín, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství, oddělení dopravy a správních agend**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2016, č. j. KUZL-75036/2015,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. 10. 2015, č. j. MULU 17153/2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče dle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách

některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že podané námitky proti záznamům bodů v evidenční kartě zamítl a provedené záznamy bodů potvrdil.

II. Obsah žaloby

Žalobce předně zmínil odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. I stupně. Správní orgán I. stupně přitom mj. uvedl, že přezkoumal blok na pokutu ze dne 9. 9. 2014. Z něj plyne, že dne 9. 9. 2014 žalobce nebyl připoután bezpečnostním pásem, přičemž lékařské potvrzení nevlastní. Podle názoru správního orgánu žalobce podpisem bloku potvrdil, že lékařské potvrzení nevlastní. Správní orgán rovněž přezkoumal blok ze dne 14. 4. 2015. Na bloku je pak čitelně popsáno, že dne 14. 4. 2014 žalobce nebyl připoután a lékařské potvrzení nevlastní. Policista v úředním záznamu uvedl, že se na vlastnictví lékařského potvrzení, opravňujícího osobu neužít bezpečnostní pás táže a také tuto formulaci uvádí v blokovém řízení. Žalobce oproti těmto závěrům namítal, že správní orgán I. stupně v řízení vůbec neprověřoval, zda bylo lékařské potvrzení vystaveno. Již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně přitom předložil originál lékařského potvrzení ze dne 12. 3. 2014 vystaveného MUDr. R. P. Správní orgán I. stupně se však jeho tvrzením vůbec nezabýval, zabýval se toliko skutečností, zda byly bloky vypsány a jím podepsány.

Žalovaný pak ve svém rozhodnutí mj. uvedl, že není důležité, zda žalobce měl či neměl u sebe lékařské potvrzení, případně, zda existovalo či nikoliv. Podstatné je, že při silničních kontrolách dne 9. 9. 2014 a 14. 4. 2014 nebyl připoután bezpečnostním pásem a ani pomocí lékařského potvrzení na místě samém neprokázal možnost takového postupu. Dle žalovaného policisté do pokutových bloků napsali, že žalobce lékařské potvrzení nevlastní. K tomu došlo na základě toho, že jim žalobce na tuto otázku odpověděl. Žalovaný rovněž zdůraznil, že na podepsaných pokutových blocích je uvedeno: *souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené v obou částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí bloku A*. Žalobce oproti těmto závěrům žalovaného namítal, že lékařské potvrzení MUDr. R. P. vystavila, jen jej neměl u sebe. Policisté se jej nezeptali, zda na základě lékařského potvrzení nemusí používat bezpečnostní pásy. Žalobce se v této souvislosti vyjádřil k vyplňování pokutových bloků. Pokutové bloky jsou o velikosti cca 13krát 10 cm, a tudíž údaje vyplněné policistou jsou hůře čitelné. V bločku je více pokutových bloků a policista je vyplňuje bez součinnosti s řidičem, tj. řidič mu nic nediktuje, po vyplnění bloku policista ukáže na podpis a řekne „tady to podepište“. Řidič si nemůže bloček pokutových bloků od policisty vzít a v klidu si jej přečíst. Dle názoru žalobce podpis na pokutovém bloku především vyjadřuje souhlas s projednáním. Jsou-li na pokutovém bloku uvedeny odkazy na právní předpisy a správní orgán z toho dovozuje, že žalobce odsouhlasil spáchání přestupku, pak není jeho povinností znát dopravní předpisy tak, aby musel vědět, které konkrétní ustanovení právního předpisu porušil jízdou bez připoutání bezpečnostními pásy.

Žalobce dále odkázal a citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, sp. zn. 4 As 102/2013. I podle něj se správní orgány nesprávně odmítly zabývat skutečností, že žalobce byl od 12. 3. 2014 držitelem oprávnění o zdravotní indispozici, a proto se nemohl dopustit shora uvedených přestupků. V rámci námitkového řízení pak byly správní orgány oprávněny tuto skutečnost posuzovat.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na žalobou napadené rozhodnutí.

Na pokutovém bloku č. C1682207, série FD/2013 je v jeho části určené pro zápis doby, místa a popisu přestupkového jednání uvedeno mimo jiné to, že žalobce dne 9. 9. 2014 v 9:50 hod v Uherském Brodě na ul. U Korečnice jako řidič motorového vozidla RZ ... nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní. Je zde uvedena právní kvalifikace dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. V následující části pokutového bloku určené pro zápis toho, za jaký přestupek byla pokuta uložena, je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je i text: „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzují, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzují převzetí části A bloku dne...*“ Pod tím vším je vlastnoruční podpis žalobce.

Na pokutovém bloku č. D 0300222, série FD/2013 je v jeho části určené pro zápis doby, místa a popisu přestupkového jednání uvedeno mimo jiné to, že žalobce dne 14. 4. 2015 v 17:35 hod ve Slavičíně u domu č. p. X jako řidič motorového vozidla RZ ... nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, přičemž lékařské potvrzení nevlastní. Je zde uvedena právní kvalifikace dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. V následující části pokutového bloku určené pro zápis toho, za jaký přestupek byla pokuta uložena, je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je i text „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzují, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzují převzetí části A bloku dne...*“ Pod tím vším je vlastnoruční podpis žalobce.

Pokud tedy policisté na pokutové bloky napsali text, že žalobce lékařské potvrzení nevlastní, pak jen na základě informace, kterou jim sám musel při silniční kontrole sdělit a zcela určitě si ji nevymysleli. Věděl-li žalobce, že v rozhodné době vlastnil lékařské potvrzení, přičemž si nechal dát za nepřipoutání se pokutové bloky a současně podepsal, že lékařské potvrzení nevlastní, pak je takové jeho jednání nelogické. Žalovaný považuje žalobce za svéprávnou osobu, která by měla plně odpovídat za to, co řekne nebo svým podpisem stvrdí jako pravdivé.

Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, sp. zn. 6 As 67/2013 a ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59. Zdůraznil, že předmětem řízení o námitkách není přezkoumávat, za jakých okolností rozhodnutí o přestupcích ze dne 9. 9. 2014 a 14. 4. 2015 nabyla právní moci, co bylo jejich podkladem a jak spolehlivě byly přestupky zjištěny, tj. zda žalobce v rozhodnou dobu disponoval či nedisponoval lékařským potvrzením. O tyto skutečnosti se měl žalobce zajímat již v rámci řízení o jeho přestupcích, tedy v rámci blokových řízení ve dnech 9. 9. 2014 a 14. 4. 2015. Pokud žalobce měl v těchto dnech lékařské potvrzení a jen ho neměl u sebe, pak neměl s blokovým řízením vyslovit souhlas a měl žádat projednání přestupků ve správním řízení. V rámci správního řízení by pak lékařské potvrzení přestupkovému orgánu předložil. Vyslovením souhlasu s blokovým řízením vyjádřil žalobce nejenom souhlas se spácháním přestupku, ale i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. Žalovaný závěrem odkázal na úřední záznam pracovnice správního orgánu I. stupně

ze dne 27. 11. 2015 o telefonickém hovoru s MUDr. R. P. Lékařka uvedla, že dle zdravotních záznamů potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy žalobci skutečně vystavila, avšak stalo se tak až dne 20. 4. 2015. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný výslovně vyjádřili svůj souhlas s projednáním věci bez nařízení jednání, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

Správní orgány obou stupňů se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zabývají pouze způsobilostí podkladů pro záznam, tj. zda existuje způsobilý podklad pro záznam ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu (v případě žalobce způsobilé pokutové bloky), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto

podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Správní orgány obou stupňů jsou tedy v řízení o námitkách vázány rozhodnutími o tom, že byl spáchán přestupek a kdo za něj odpovídá a nejsou oprávněny přezkoumávat tato rozhodnutí v blokovém řízení z hlediska jejich zákonnosti [srovnej též § 57 odst. 1 písm. c), větu za středníkem, zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Přezkum zákonnosti rozhodnutí lze provést pouze v rámci řízení, v jehož průběhu byla rozhodnutí vydána. Nevyužije-li účastník řízení řádných opravných prostředků, či se jich v případě blokového řízení o své vůli vzdá, případně v řízení o mimořádných opravných prostředcích nedojde k odstranění pravomocného rozhodnutí, nelze se námitkami nezákonnosti rozhodnutí zabývat v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu.

Ustálená judikatura správních soudů, z níž je tedy třeba v nyní projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) dle zákona o přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci); k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 8. 2012, 6 As 233/2015 - 65 č. j. 11 A 107/2011 - 31, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16).

Soud pak při posouzení věci vyšel především z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2017, č. j. 6 As 233/2015- 58, kde byla řešena takřka totožná věc. V rozsudku je mj. uvedeno: „[45] V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud na tyto závěry navázal a zabýval se povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud tehdy konstatoval, že *„pokud účastník v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů zpochybňuje skutečnosti obsažené v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na základě kterého je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, a následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s žalobcem skutečně projednán přestupek v blokovém řízení, resp. že se daného jednání vůbec nedopustil atp.), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů“*.

[46] Na rozsudek č. j. 5 As 39/2010 - 76 navázal Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 – 103. V daném případě Nejvyšší správní soud – obdobně jako v nyní projednávané věci - přezkoumával rozhodnutí a průběh řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů do registru řidičů, tj. ve věci přestupce (řidiče), který za jízdy nebyl připoután bezpečnostním pásem, ač (podle svého dodatečného tvrzení) ke dni spáchání přestupku měl údajně disponovat lékařským potvrzením. Jako podklad pro záznam bodů postačilo příslušnému orgánu oznámení o uložení blokové pokuty, které však obsahovalo pouze popis protiprávního jednání spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem. V námitkách uplatněných proti záznamu do registru řidičů přestupce tvrdil, že sice podepsal pokutový blok, nicméně měl za to, že pokuta je mu ukládána z důvodu, že u sebe nemá příslušné lékařské potvrzení, nikoli za to, že není připoután bezpečnostním pásem. Nejvyšší správní soud tehdy shledal pochybení správních orgánů, neboť bez ohledu na námitky přestupce příslušné orgány následně provedly záznam bodů, aniž by si vyžádaly pokutové bloky a odstranily pochybnost, který přestupek byl s přestupcem vlastně projednán a zda existovalo pravomocné rozhodnutí o spáchání přestupku jako právní podklad pro uložení záznamu bodů. Tímto postupem zatížily řízení o námitkách vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

[47] Na podporu závěru o nezbytnosti odstranit pochybnost o povaze spáchaného přestupku tehdy Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud přestupce v době silniční kontroly disponoval lékařským potvrzením, nemohl se projednaným skutkem dopustit přestupku spočívajícího v nepřipoutání se bezpečnostním pásem dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona provozu na pozemních komunikacích. Bez ohledu na skutečnost, zda přestupce v době kontroly měl u sebe lékařské potvrzení, byl totiž ve smyslu § 6 odst. 2 téhož zákona osobou, na kterou se daná povinnost nevztahuje.

[48] Nejvyšší správní soud však k argumentaci stěžovatele na tomto místě zdůrazňuje, že tato úvaha nebyla nosným důvodem citovaného rozsudku a byla vyslovena *obiter dictum*. Jakkoli rozšířený senát Nejvyššího správního soudu deklaruje svou pravomoc překonávat i právní názory vyslovené *obiter dictum* (viz usnesení ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62), neplyne z toho, že by se správní soudy musely takovým právním názorem bez dalšího řídit, dokud nebude zákonem předvídaným postupem překonán (§ 17 odst. 1 s. ř. s.). Pro nyní rozhodovanou věc je podstatné, že popsaná úvaha byla nutně – vzhledem ke kontextu a nosným důvodům rozsudku – vyslovena hypoteticky, s předpokladem, že přestupce v době spáchání přestupku lékařské potvrzení, byť ne u sebe, skutečně měl.

[49] Krom toho, nyní posuzovaný případ je od případů řešených Nejvyšším správním soudem v rozsudcích č. j. 5 As 39/2010 - 76 a č. j. 5 As 118/2011 - 103 podstatně skutkově odlišný. Základní rozdíl podle názoru Nejvyššího správního soudu spočívá ve skutečnosti, že si správní orgány, na rozdíl od skutkového stavu ve výše zmíněných rozsudcích, vyžádaly pravomocný právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů v podobě částí A pokutových bloků. Správní orgány proto v nyní projednávané věci postavily najisto, že údaje uvedené v oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek odpovídají skutečnostem uvedeným v pravomocných rozhodnutích ve formě pokutových bloků, na jejichž podkladě byly body do karty řidiče stěžovateli zaznamenány. Správní orgány ověřily, že oba skutky byly se stěžovatelem projednány v blokovém řízení, že v obou případech bylo

řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým blokem a že stěžovatel v obou případech pokutu za přestupkové jednání uhradil, pokutové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem. Ostatně stěžovatel tyto rozhodné okolnosti v kasační stížnosti nijak nerozporuje. Obě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení obsahovala popis přestupku podle § 125 odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích v důsledku porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) tohoto zákona. Tytéž údaje obsahovaly rovněž oba stěžovatelem podepsané pokutové bloky.

[50] Nejvyšší správní soud se i přes shora uvedené skutkové odlišnosti zabýval otázkou, zda se krajský soud a správní orgány v řízení o námitkách proti záznamu bodů měly i tak vypořádat s tvrzením, že vzhledem k dodatečně tvrzenému a předloženému lékařskému potvrzení se stěžovatel nemohl dopustit přestupků spočívajících v porušení povinnosti podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích.

[51] Nejvyšší správní soud podotýká, že v mezidobí se k problematice rozhodnutí vydávaných v blokovém řízení komplexně vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, ve světle jehož závěrů nemůže právní názor stěžovatele vyjádřený v kasační stížnosti obstát.

[52] Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v citovaném usnesení č. j. 1 As 21/2010 – 65 potvrdil ustálenou judikaturu správních soudů, dle které je blokové řízení o přestupku specifickým druhem správního řízení, jehož výsledkem je vydání rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Tímto rozhodnutím je pokutový blok, kterým se blokové řízení končí. Podle § 84 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích „*přestupek lze projednat uložením pokuty v blokovém řízení, jestliže je spolehlivě zjištěn, nestačí domluva a obviněný z přestupku je ochoten pokutu (§ 13 odst. 2) zaplatit. Proti uložení pokuty v blokovém řízení se nelze odvolat.*“. Podle § 85 odst. 3 a 4 zákona o přestupcích „*nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty. Převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. ... Na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.*“. V § 84 odst. 1 zákona o přestupcích jsou tedy zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení spočívající ve spolehlivém zjištění přestupku, nedostatečnosti vyřízení domluvou a v ochotě obviněného z přestupku pokutu zaplatit.

[53] Právě ochota obviněného zaplatit pokutu v blokovém řízení je podle názoru Nejvyššího správního soudu podmínkou *sine qua non* blokového řízení, při jejímž splnění se bez dalšího vychází z toho, že je přestupek spolehlivě zjištěn, nestačí jej vyřídit domluvou a že jsou splněny všechny podmínky blokového řízení stanovené v § 84 odst. 1 zákona o přestupcích. S ohledem na zásadu *vigilantibus iura* (nechť si každý střeží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. V důsledku toho pak nabývají závěry přestupkového orgánu charakter nesporných zjištění, která tvoří podklad pro uložení sankce. Povaha

blokového řízení tedy vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (srov. odstavce 30 – 32 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010 - 65). Po potvrzení o převzetí pokutového bloku obviněným z přestupku a po oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu již orgány oprávněné ukládat a vybírat pokuty v blokovém řízení nevyhledávají žádné důkazní prostředky a neprovádějí dokazování za účelem posouzení skutkového a právního stavu věci. (srov. odstavce 27 a 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 21/2010 - 65). Zrušení pravomocného pokutového bloku například prostřednictvím obnovy řízení na žádost podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se lze domáhat pouze za podmínky, kdy je zpochybňován samotný souhlas s projednáním daného skutku v blokovém řízení, jenž je podmínkou *sine qua non*, neboť jinak nelze vycházet z teze, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení a zároveň možnosti závěry učiněné v blokovém řízení později zpochybňovat v řízení odvolacím.

[54] Z citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu tedy plyne zásada nezměnitelnosti a nezpochybnitelnosti pokutového bloku jako pravomocného správního rozhodnutí *sui generis*. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení stěžovatel nezpochybňuje, v souladu se zásadou *vigilantibus iura* stěžovatel převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas stěžovatel stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky *sine qua non* k nabytí právní moci pokutového bloku tak stěžovatel rovněž zcela vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl stěžovatel jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, popřípadě v rozhodné době skutečně disponoval lékařským potvrzením, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. K tomuto závěru ostatně - jinými slovy vyjádřenému dospěl v napadeném rozsudku i krajský soud.

[55] Jestliže nyní stěžovatel nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku.

[56] Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona o silničním provozu) jsou tedy řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. **Žalovaný i krajský soud proto nepochybil, pokud námitky stěžovatele o existenci lékařského potvrzení vypořádal s odůvodněním, že ke skutkovému a právnímu přezkumu podkladových pravomocných rozhodnutí pro zapsání bodů do registru řidičů již správní orgán nebyl příslušný, a poté, co shledal, že pokutové bloky tvoří dostatečný právní podklad pro záznam bodů do registru řidičů, rozhodl o neodůvodněnosti námitek a záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil (zvýrazněno zdejším soudem).**“

Soud k věci uvádí, že na pokutovém bloku č. C1682207, série FD/2013 je v jeho části určené pro zápis doby, místa a popisu přestupkového jednání uvedeno mimo jiné to, že žalobce dne 9. 9. 2014 v 9:50 hod v Uherském Brodě na ul. U Korečnice jako řidič motorového vozidla RZ ... **nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní.** Je zde uvedena právní kvalifikace dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. V následující části pokutového bloku určené pro zápis toho, za jaký přestupek byla pokuta uložena, je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je i text „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části A bloku dne...*“ Pod tím vším je vlastnoruční podpis žalobce. Ve věci přestupku je dále přiložen úřední záznam ze dne 4. 5. 2015, vypracovaný pprap. L. H., který udělil blokovou pokutu. V něm je pak vyličen průběh projednání tohoto přestupku v blokovém řízení. Pprap. L. H. výslovně uvedl, že se žalobce zeptal, zda vlastní lékařské potvrzení. Ten uvedl, že takové potvrzení nevlastní. Závěrem je v úředním záznamu uvedeno, *pokud by řidič (žalobce) na místě kontroly uvedl, že vlastní lékařské potvrzení, ale že si ho nechal v jiném autě, přestupek by s řidičem neřešil na místě v blokovém řízení, ale sepsal by Oznámení o přestupku. Toto však řidič neuvedl, a proto byla celá věc řešena v blokovém řízení.*

Na pokutovém bloku č. D 0300222, série FD/2013 je v jeho části určené pro zápis doby, místa a popisu přestupkového jednání uvedeno mimo jiné to, že žalobce dne 14. 4. 2015 v 17:35 hod ve Slavičíně u domu č.p. 128 jako řidič motorového vozidla RZ 4Z3 9024 **nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a lékařské potvrzení nevlastní.** Je zde uvedena právní kvalifikace dle ustanovení § 6 odst. 1 písm. e) zákona o silničním provozu. V následující části pokutového bloku určené pro zápis toho, za jaký přestupek byla pokuta uložena, je uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Na pokutovém bloku je i text „*Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí a potvrzuji převzetí části A bloku dne...*“ Pod tím vším je vlastnoruční podpis žalobce. Ve věci přestupku je rovněž přiložen úřední záznam ze dne 6. května 2015, č. j. KRPZ-49127-2/ČJ-2015-150024, vypracovaný pprap. M. F., který udělil blokovou pokutu. Je v něm uvedeno, že *přímo na jednání se žalobcem si nevzpomíná.* Dále je však uvedeno, že *se na vlastnictví lékařského potvrzení opravňující osobu neužít pás, ptá vždy sám a tuto formulaci uvádí v blokovém řízení.*

S ohledem na shora citovanou judikaturu je zřejmé, že v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, se již žalobce nemůže dovolávat nesouhlasu se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolávat se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. V tomto řízení tedy již nelze ani dodatečně prokazovat, eventuálně vyvracet existenci a pravost lékařského potvrzení v době spáchání přestupku. Ze shora popsáných bloků je pak zcela zřejmé, že žalobci byla uložena pokuta za nepřipoutání se bezpečnostním pásem, což je výslovně na pokutovém bloku uvedeno. Žalobce si tedy musel být vědom toho, jakého přestupku se dopustil a nemůže argumentovat tím, že by to nevěděl. Není přitom ani sporné, že žalobce blok podepsal. Dle názoru soudu mu ani nic nebránilo v tom, aby si pokutový blok od policisty vzal a vše přečetl. Navíc to lze i předpokládat, aby věděl, co konkrétně podepisuje. Přestupky jsou jednoznačně charakterizovány tím, kde se to stalo a co je za přestupek považováno. To přitom plyne z pokutových bloků a je nepochybné, že se jedná o nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem. Stejně tak z nich plyne, že žalobce lékařské potvrzení nevlastní. Není v něm uvedeno, že by lékařské potvrzení například nepředložil. Soud k věci rovněž uvádí, že disponoval-li žalobce v době spáchání přestupku skutečně lékařským potvrzením, pak měl na tuto skutečnost policistu upozornit a následně by věc nebyla řešena v blokovém řízení, ale bylo by sepsáno oznámení o přestupku a celá věc by byla řešena ve správním řízení, tj. žalobce měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Takový postup by byl zcela logický, a pokud by lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů v době spáchání přestupku skutečně měl, pak by bylo shledáno, že se takového přestupku nemohl dopustit.

Soud nadto k věci uvádí, že součástí správního spisu je i úřední záznam ze dne 27. 11. 2015, č. j. MULO 19556/2015 o telefonickém hovoru s MUDr. R. P. Lékařka po nahlédnutí do zdravotních záznamů žalobce uvedla, že lékařské potvrzení o nemožnosti připoutat se bezpečnostními pásy na sedadle motorového vozidla ze zdravotních důvodů vystavila až dne 20. 4. 2015. Není proto ani najisto postaveno, zda ve dnech 9. 9. 2014 a 14. 4. 2015, kdy se měl dopustit přestupku nepřipoutání se za jízdy bezpečnostním pásem, skutečně lékařským potvrzením disponoval. Tomu, že lékařské potvrzení v této době skutečně neměl, nasvědčuje dle názoru soudu i fakt, že v době spáchání těchto přestupků ani neargumentoval lékařským potvrzením. Žalobce rovněž v žalobě hodnověrně nevysvětlil důvody mezi datem vydání lékařské zprávy dle sdělení lékařky (20. 4. 2015) a mezi datem na lékařské zprávě (12. 3. 2014). Žalobce ani neargumentoval tím, že měl být postihnut za nepředložení lékařského potvrzení. Ani v žalobě hodnověrně neuvedl, z jakého důvodu lékařské potvrzení v průběhu dopravní kontroly nepředložil. Pro posouzení věci je však rozhodující, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze již přezkoumávat skutkový a právní stav rozhodnutí vydaném v blokovém řízení a zabývat se proto existencí lékařského potvrzení v době spáchání přestupků.

V. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. 11. 2017

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu